

Антологија

СРПСКЕ КЊИЖЕВНОСТИ

Антологија
СРПСКЕ КЊИЖЕВНОСТИ

Љубивоје Ршумовић

ЈОШ НАМ САМО АЛЕ ФАЛЕ

„Антологија српске књижевности“ је пројекат дигитализације класичних дела српске књижевности Учитељског факултета Универзитета у Београду и компаније Microsoft®

Није дозвољено комерцијално копирање и дистрибуирање овог издања дела. Носиоци пројекта не преузимају одговорност за могуће грешке.

Ово дигитално издање дозвољава уписивање коментара, додавање или брисање делова текста. Носиоци пројекта не одговарају за преправке и дистрибуцију измењених дела. Оригиналном издање дела налази се на Веб сајту www.ask.rs.

2009.

Љубивоје Ршумовић

ЈОШ НАМ САМО АЛЕ ФАЛЕ

Садржај

НИ ПЕТ ПАРА.....	2
АКО ВИДИТЕ АЖДАЈУ.....	3
ШТА ЈЕДЕ МАЛА АЛА.....	4
ЗАШТО АЖДАЈА ПЛАЧЕ.....	6
ИДИЛА.....	7
ШТА МАЈКЕ ИЗ ЛИВНА НИСУ ЗНАЛЕ.....	8
ТУЖИЦА ЈЕДНОГ ЗМАЈА.....	10
БИЛО ЈЕ ПРОЛЕЋЕ МЕСЕЦ МАЈ.....	11
ЗАПИС О ПАРАДНОЈ АЖДАЈИ.....	13
ЖУРКАТА НА АКРЕПИТЕ.....	14
КАД АЖДАЈА НИЈЕ У ДОБРОМ СТАЊУ.....	16
СЕЋАЊЕ НА АСПИДУ КОСАНУ.....	17
БАБА РОГА.....	19
АЖДАЈА СВОМ ЧЕДУ ТЕПА.....	21
ЈЕДНОГ ЗМАЈА КРАЈА.....	22

ЈОШ НАМ САМО АЛЕ ФАЛЕ

НИ ПЕТ ПАРА

Свет је постао без везе,

све принчеви и принцезе.

Ни пет пара се не даје
за нас сироте аждаје.

од акрепа нема ништа,
Ни посла за чудовишта.

Сва страшила испод неба
остаће без коре хлеба.

АКО ВИДИТЕ АЖДАЈУ

Ако видите аждају да седи у трави

са прстом на слепом оку,
знајте да су у њеној глави
ове мисли у току:

БАШ МЕ УЖАСНО Г
БАШ МЕ УЖАСНО ГР
БАШ МЕ УЖАСНО ГРИЗЕ,

ЗАШТО МЕ ЛУДИ М
ЗАШТО МЕ ЉУДИ МР
ЗАШТО МЕ ЉУДИ МРЗЕ?

ШТА ЈЕДЕ МАЛА АЛА

М ала ала може да смаже из цуга

малтене пола Малог Мокрог Луга.

Није реткост видети алиног клињу
како се прикрада Малом Лошињу.

Мала ала, када јој хране фали,
може да смаже целу државу Мали.

У подне просто хоће да прсне
или скрцка парче Мале Крсне.

Мала ала, у сукњици на фалту,
за вечеру поједе острво Малту.

И уопште, деца из те мафије
прождрљива су из географије.

ЗАШТО АЖДАЈА ПЛАЧЕ

Аждаја горко плаче

јер вређају њено аждајче.

Рекли му даје ружно,
па мајци дошло тужно.

Нек је и глуво и слепо
оно је мајци лепо.

ИДИЛА

И

видео сам: у једном кланцу

госпођа води аждају на ланцу.

Ланац дугачак а госпођа стара,
аждаја несташна па само трчкара.

Мало, мало, па на некој стени
аждаја стане и почне да шени.

Вероватно знајућ' шта најволи ала
госпођа јој баца принцезе у зјала.

ШТА МАЈКЕ ИЗ ЛИВНА НИСУ ЗНАЛЕ

М ајке из Ливна нису знале:

шта против деце неваљале?

Школа им је дошла до гуше,
тамо им деца уче да пуше!

И кино их све више квари
јер приказује љубавне ствари.

А како их препустит' улици,
гдје је одгој дјеце на нулици?

и када је мајке ухватио очај
оне су селе и попиле по чај,

затим су нашле једну здраву алу
да им једе децу неваљалу.

ТУЖИЦА ЈЕДНОГ ЗМАЈА

У

моме целом змајевском веку

људи ме гоне и главу ми секу,
а ја чим њупнем царску кћер
одмах ми кажу да сам звер!

БИЛО ЈЕ ПРОЛЕЋЕ МЕСЕЦ МАЈ

БИЛО ЈЕ ПРОЛЕЋЕ МЕСЕЦ МАЈ,

ДРВЕЋЕ СЕ ПРЕЛИЛО ЗЕЛЕНИМ КРЕМОМ,
БЕЗ ПОСЛА ЈЕ ОСТАО ЈЕДАН ЗМАЈ
СА ВИСОКОМ ЗМАЈЕВСКОМ СТРУЧНОМ СПРЕМОМ,

МОТАО СЕ МЕКО ВРЕМЕ ПО ГРАДУ,
ЧИТАО ОГЛАСЕ И КОНКУРСЕ ИЗ ШТАМПЕ,
ЗМАЈ КОЈИ ЈЕ УЖИВАО У СВОМЕ РАДУ,
ИЗГУБИО СЕ КО СВИТАЦ БЕЗ ЛАМПЕ.

ПОЧЕО ЈЕ ДА ПИЈЕ ВИЊАК И СОДИЦУ'
ДА СЕ СНАЛАЗИ И ПРОДЕВА,
ЈЕР ЈЕ ИМАО ВЕЛИКУ ПОРОДИЦУ
КОЈУ ЈЕ МОРАО ДА ХРАНИ И ОДЕВА.

КИШЕ СУ ПАДАЛЕ, ДАНИ СУ ТЕКЛИ,
КУЦАО ЈЕ НА СТО ВРАТА, МОЖДА ДВЕСТА,

И СВУДА СУ МУ НЕЉУБАЗНО РЕКЛИ
ДА ЗА ЊЕГА НЕМА РАДНОГ МЕСТА.

И КАДА ЈЕ СВУДА ИЗБАЧЕН КО КОФЕР
НАГЛО МУ СЕ ОСМЕХНУЛА СРЕЋА:
ПОНУДИШЕ МУ ДА РАДИ КАО ШОФЕР
КОД ГРАДСКОГ САОБРАЋАЈНОГ ПРЕДУЗЕЋА!

ОПЕТ ЈЕ ПРОЛЕЋЕ МЕСЕЦ МАЈ,
НА ДРВЕЋУ ПУПЕ ЗЕЛЕНЕ ЋУМИЦЕ
ЗА ВОЛАНОМ "LAYLANDA" СЕДИ ЗМАЈ
НА ЛИНИЈА КАЛЕМЕГДАН – ШУМИЦЕ.

КАД УВЕЧЕ ДОТЕРА КОЛА У ГАРАЖУ
КОЛЕГЕ О ЊЕМУ ПРИЧАЈУ СВЕ НАЈ, НАЈ,
АЛИ МУ ЈЕ НАЈДРАЖЕ КАДА КАЖУ:
— Е ДАНАС СИ ВОЗИО КАО ПРАВИ ЗМАЈ!

ЗАПИС О ПАРАДНОЈ АЖДАЈИ

Н а дан Првога маја

у Београд је допутовала једна аждаја
из пасивног краја.

Никоме ништа није рекла,
пошто је била сеоског порекла.

Доколичећи тако по граду
уврстила се у параду.

Док је свечана музика свирала
и аждаја је парадирала.

Чак је са неколке речи прости
поздрвила високе госте.

ЖУРКАТА НА АКРЕПИТЕ

Владимиру Андрићу

Кад вампири приређују журке,

они воле да играју жмурке.

Изнад кућа, преко црног црепа
тад настаје јурњава акрепа.

Целе ноћи траје ломатање,
неозбиљно за моје схватање.

Са петлима спласне њихов занос,
и вампири беже наврат-нанос.

Само онај везаних очију
нема појма да хвата кочију.

Он продужи да се игра жмурке,
хвата петле и мамурне ћурке.
Тај у ствари може и да крепа
док улови следећег акрепа.

КАД АЖДАЈА НИЈЕ У ДОБРОМ СТАЊУ

Кад аждаја није у добром стању

треба се одмах побринути за њу,
па или је послати у Врњачку Бању,
или јој одсећи главу на пању.

СЕЋАЊЕ НА АСПИДУ КОСАНУ

Т о аспида беше силна,

али нервно нестабилна.

Кад од куће кришом стругне
волела је и да цугне.

А кад пиће дате али
напије се, побудали.

У стањује за ситницу
да те спљешти ко нитницу!

Сећање ме често косне:
дошла је из братске Босне!

Луда ала, пуна таме,
хтеде да се уда за ме.

Али сам одолео,
јер сам другу волео.

БАБА РОГА

И ма једна пећина строга

у којој живи Баба Рога.

А ја сам, ваљда разумете,
једно веома храбро дете.

Па сам решио заправо стога
да јој покажем њенога бога!

Али упркос мојој галами
Баба Рога се крије у тами.

Нудим јој лимун, носим јој крушку.
Ал' она ни да покаже њушку.

Да ли постоји, ил' не постоји?
Углавном она се мене боји.

АЖДАЈА СВОМ ЧЕДУ ТЕПА

Н аказице моја лепа!

Оставићеш своју мајку,
и отић' у неку бајку,

Јешћеш луде као репе,
најмилији мој акрепе,

Шта ће с' тобом бити, ко зна,
лепотице моја грозна?

бићеш личност негативна,
ругобице моја дивна!

а твоја ће јадна мајка
целог века да се вајка!

ЈЕДНОГ ЗМАЈА КРАЈА

Једноме змају досади да жив,

јер му је живот био страшно сив.

у сивом дворцу, поред сиве рек,
таворио је свој змајевски век.

Једнога дана стао је на об,
решен да више не живи ко роб.

Па скочи у реку, и већ томе сл,
а није знао уопште да пл.

Фотограф стиже, и намести бленд,

Змај рече
и то беше.

